

Vi ser frem til lyset og dagligdagen

Gode relationer har stor betydning for vores trivsel – særligt for de unge.

Af Lone Carmel

Computeren er tændt det meste af dagen. Dette gælder for de fleste unge. For de kan ikke så meget andet. Alt det der skulle kendetegne deres ungdomsliv, er nu sat på pause. Alt det der gav luft, grin og rabalder er sat på venteposition. Ensomheden er kommet snigende.

Der er masser af relationer i de unges fælles undervisning i dag og i de unges mange digitale platforme. Men festerne, de fjollede og de alvorlige relationer, der gør, at et input bliver til en integreret erfaring og som gøres bedst sammen med andre i det fysiske møde, har alt sammen været sat på en lang pause.

Fællesskabet kræver nærhed. Vi ser en tendens til, at mange unge har mistet taget i deres sociale liv. Før var skoletid, fritid og pauser gode og forståelige begreber for alle. Nu er disse smeltet sammen, og så kan det være svært for de unge mennesker at finde den daglige rytme.

Coronaens skygger vil hænge over os i en rum tid

Alle har skulle være fleksible i denne nødsituation, som har varet meget længe. Udfordringen for de unge mennesker er, at nogle føler sig endnu mere ensomme nu, fordi skolen har været det mest givende sted for dem at mødes, forstå og arbejde relationer.

De unge er i gang med identitetsdannelse, hvilket betyder at de spejler sig gennem hinanden. De skal lære at forstå sig selv og andres reaktioner, finde sine grænser, sin personlighed og sine værdier. Det er områder, som hverken lærere eller forældre kan give dem alene. Det kan kun samspillet med andre unge, og det skal foregå i det fysiske møde. For det er der, man kan ”slå sig”, gå ind i hinanden, opleve empatien til de andre og reflektere sammen. Det er nu de sårbare unge har brug for forældrenes hjælp til at opsøge netværk online eller udeliv med afstand med andre.

Onlinemødet mangler oftest sanserne, smagene, duften og energien. Nogle unge har nydt, at der er stille omkring dem. Nydt at de ikke behøvede at være sociale. Andre har kunne bruge deres bedsteforældre eller søskende som ”boksedyder” og det har givet nye muligheder og syn på deres familier. De fleste unge taler dog om savn ud over pc-en på værelset.

Hård omgang

Som forældre kan det være en hård omgang, hvis man arbejder hjemme, og har en teenager boende. Men også en kærtkommen lejlighed til at lære sit teenage-barn bedre at kende. Kan man lokke dem med på en challenge? Ud og løbe, om-danne det virtuelle spil på skærmen til spil i parken eller i haven. Man kan med fordel holde fast i rytmerne, med at passe sove og spisetider og lave noget lækker frokost til hinanden på skift. Hvis man ikke er hjemme, må det være aftener eller weekender, der tages i brug. Prøv gerne at lave noget andet i weekenderne end skærm, så de får ”luftet” de andre sider af

” DE SÅRBARE UNGE HAR BRUG FOR FORÆLDRENES HJÆLP TIL AT OPSØGE NETVÆRK ONLINE ELLER UDELIV MED AFSTAND MED ANDRE.

dem selv. Det kan være at finde kæmper i området, at besøge en ny by og finde byens attraktioner som kan ses, sove i shelter og så videre.

Følge med i skolen

Vil man følge med i skolen og teenageren ikke er så meddel-som, kan man skrive til lærerne om, hvordan det går. Det er kærlighed at følge med, uden at kontrollere. Det er kærlighed at aftale nogle spilleregler for at være hjemme. Indlægge pauser med luft eller indføre maddage og oprydning. Har du overskud, kan det være, man kan opfordre til at ses med en eller to udenfor med afstand. Lave udfordringer, kahoots og alle andre muligheder på skift, så man hjælper de unge med at danne sociale relationer på tværs. Det vigtigste er at have en kærlig voksen at spille bold op af, uanset hvad der ellers sker. Som står fast i mulden.

Tid med dilemmaer

Det er en tid med dilemmaer. For i ungdomstiden skal forældre støtte og vejlede. Samtidig med at det er den periode hvor

”

COMPUTEREN ER TÆNDT DET MESTE AF DAGEN. DETTE GÆLDER FOR DE FLESTE UNGE.

”

FÆLLESSKABET KRÆVER NÆRHED. VI SER EN TENDENS TIL, AT MANGE UNGE HAR MISTET TAGET I DERES SOCIALE LIV.

man har brug for andre voksne som medspillere. Det har de unge manglet.

Tal med dit unge barn om hvordan det går, og prøv at tal roligt med dem om det, der sker i verden uden at male det hele sort. For nogle unge er mere følsomme end andre. De er i gang med at finde ud af, hvem de selv er og det kan være ret voldsomt for dem at hele tiden høre om og se katastrofer. Vi skal indgyde dem håb og drømme.

Det er vigtigt at kunne slappe af I, at vi ikke kan ændre situationen. Det kan give frustrationer, fordi vi ikke kan handle os ud af det. Acceptere at de går glip af mange timers læring sammen med andre unge, men at det giver dem nogle nye sider og bliver en del af deres historie. Det forsømte forår blev til det forsømte ungdomsår. For det er nu engang sådan, det må være. Selvom vi sikkert alle glæder os til mere lys og det meste af dagligdagens rutiner med forskel på det digitale og det fysiske og få nogle gode input udefra. *